Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	11C/241/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1213227274
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Hana Posluchová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2016:1213227274.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II pred sudkyňou JUDr. Hanou Posluchovou v právnej veci žalobkyne: A.. Y. L., L. H..M..R. XX, L., zast. LAWS, s.r.o., so sídlom Rajská 7, Bratislava, proti žalovanému: E.. Š. H., L. K. XX, L., o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa zasielania e-mailových správ obsahujúcich informácie týkajúce sa osobného, rodinného a súkromného života žalobkyne na e-mailové adresy E..M.-L..M. C. V..sk a iné e-mailové adresy, ktoré patria spoločnosti eustream, a.s. so sídlom Votrubova 11/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 910 712 a spoločnosti JOHNSON CONTROLS INTERNATIONAL spol. s r.o., so sídlom Štúrova 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 363 695.

Žalovaný je p o v i n n ý písomne sa ospravedlniť žalobkyni do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, s nasledovným znením ospravedlnenia:
"Ja, E.. Š. H., sa ospravedlňujem A.. Y. H., K.. L., za všetky nepríjemnosti, ktoré som jej spôsobil nasledovným konaním:
- Uvedením nepravdivých a urážlivých tvrdení v e-maily, ktorý bol dňa 28.07.2013 o 18:25 hod. doručený na e-mailovú adresu "E..M.-L..M." z e-mailovej adresy "R..sk", ktorého predmet e-mailu bol označený ako "koledovalasioto".
V uvedenom e-maily som uviedol nasledujúce nepravdivé tvrdenia:
- nepravdivo som uviedol, že A.. Y. H. žiada od môjho syna L. H. "neoprávnené a neprimerané finančné prostriedky";
- nepravdivo som uviedol, že A.. Y. H. má "rôznymi obštrukciami (samozrejme v medziach zákona) vydierať" môjho syna L. H.;
- bezdôvodne som uviedol, že A.. Y. H. si "uliala státisíce z eurofondov";
- bezdôvodne som uviedol, že A.. Y. H. si zarobila peniaze v Južnej Afrike "lukratívnym povolaním pri tyči" a "medzi dvanástimi povrazmi";
- nepravdivo som uviedol, že A.. Y. H. a jej partner A.. J. V. vraj nemajú peniaze na zaplatenie dane za byt.
- Uvedením nepravdivých a urážlivých tvrdení uvedených v e-maily, ktorý bol dňa 27.07.2013 o 22:37 hod. doručený na e-mailovú adresu: "V..sk "., ktorá patrí spoločnosti eustream, a.s., so sídlom Votrubova 11/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 910 712 z e-mailovej adresy ,,R..sk", ktorého predmet bol označený ako "koledovalasioto".
V uvedenom e-maily som uviedol nasledujúce nepravdivé tvrdenia:
- nepravdivo som uviedol, že A.. Y. H. má od svojho bývalého manžela a môjho syna L. H., údajne "žiadať neoprávnené a neprimerané finančné prostriedky" na deti;
- bezdôvodne som uviedol, že A.. Y. H. si zarobila peniaze v Južnej Afrike "pri tyči" a "medzi dvanástimi povrazmi";
- bezdôvodne som uviedol, že A.. Y. H. si "uliala tisíce s eurofondov" za čo mala byť vyhodená z práce;
- nepravdivo som uviedol, že A.. Y. H. stupňuje tlak na svojho bývalého manžela a môjho syna L. H. za účelom platenia výživného na dcéru A.. Y. H. C. A.. J. V.;
- nepravdivo som uviedol, že A.. Y. H. a Z.. J. V. vraj nedokážu uživiť vlastnú dcéru;

- nepravdivo som uviedol, že A.. Y. H. spolu s jej partnerom A.. J. V. vraj "bezcharakterne vydierajú" môjho syna L. H.;
- hanlivo a nepravdivo som označil A.. Y. H. za "známu to východniarsku zlatokopku".
V súvislosti s uvedeným konaním sa ja, E.. Š. H. ospravedlňujem A.. Y. H. za akékoľvek nepríjemnosti a problémy, ktoré jej v dôsledku môjho konania vznikli. Všetky vyššie uvedené tvrdenia, ktoré boli obsahom e-mailov nie sú pravdivé a uvedené hanlivé označenia A.. Y. H. boli uvedené bez toho, že by existovala nejaká skutočnosť, ktorá by ma oprávňovala takto sa o A.. Y. H. vyjadrovať.

Vo zvyšku súd žalobu zamieta.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou na ochranu osobnosti doručenou súdu dňa 04. 09.2013 sa žalobkyňa domáhala, aby súd žalovanému uložil povinnosť písomne sa ospravedlniť žalobkyni v znení uvedenom v žalobe; ďalej aby uložil povinnosť žalovanému zdržať sa zasielania e-mailových správ obsahujúcich informácie týkajúce sa osobného, rodinného a súkromného života žalobkyne na e-mailové adresy E..M.-L..M., V.A..sk a iné e-mailové adresy, ktoré patria spoločnosti eustream, a. s. a spoločnosti JOHNSON CONTROLS INTERNATIONAL, spol. s r. o.; ďalej, aby uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek iného šírenia a zverejňovania informácií týkajúcich sa osobného, rodinného a súkromného života žalobkyne; ďalej, aby uložil žalovanému povinnosť zabezpečiť, aby bol zaslaný e-mail obsahujúci text ospravedlnenia a jednoznačné označenie žalovaného na e-mailové adresy E..M.-L..M. C. V..sk . Zároveň požadovala od žalovaného náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- Eur a náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že k zásahu do jej osobnostných práv, najmä do jej práva na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť došlo v dôsledku nepravdivých a urážlivých tvrdení, ktoré boli obsahom dvoch e-mailových správ, a to e-mailu, ktorý bol dňa 28.07.2013 o 18:25 hod. doručený na e-mailovú adresu E..M.-L..M., a to z e-mailovej adresy "R..sk", pričom predmet tohto e-mailu bol označený ako "koledovalasioto" (ďalej iba ako "e-mail č.1"). Ďalej bola dňa 27.07.2013 o 22:37 hod. doručená na e-mailovú adresu V..sk, ktorá patrí spoločnosti eustream a.s., z e-mailovej adresy "R..sk" druhá e-mailová správa, pričom predmet tejto e-mailovej správy bol označený ako "koledovalasioto" (ďalej iba ako "e-mail č.2).

3. V obidvoch predmetných e-mailoch sa ich odosielateľ a autor sám označil za bývalého svokra žalobkyne a menom E.. Š. H.. Z tvrdení obsiahnutých v e-mailoch a skutočností v nich uvedených je zrejmé, že autorom musí byť osoba blízka žalobkyni, nakoľko obsahuje informácie, ktoré nie sú bežne tretím osobám dostupné a zistiteľné, najmä informácie o súkromnom živote žalobkyne, jej partnerovi, vedomosť o narodení a mene jej dcéry Z. ako aj o vzťahoch žalobkyne k jej bývalému manželovi. Predmetnú e-mailovú adresu používal v minulosti žalovaný aj na komunikáciu so žalobkyňou. Všetky uvedené skutočnosti svedčia o tom, že autorom obidvoch predmetných e-mailových správ je žalovaný, bývalý svokor žalobkyne. Obidvoma e-mailmi sa zasahuje do práv žalobkyne a aj jej partnera A.. J. V., nakoľko sú v nich obsiahnuté tvrdenia, ktoré sa dotýkajú oboch.

4. E-mail č. 1 bol zaslaný na adresu zamestnávateľa žalobkyne a e-mail č. 2 na adresu spoločnosti, v ktorej partner žalobkyne A.. J. V. vykonáva funkciu člena dozornej rady. Žalobkyňa uviedla, že po jej rozvode so synom žalovaného majú medzi sebou viaceré nezhody. Pravdepodobne v dôsledku toho žalovaný pociťuje krivdu voči jeho synovi zo strany žalobkyne, ktorá sa domnieva, že toto môže byť prvotným motívom zasielania e-mailov. Z obidvoch e-mailov, ktorých obsah je veľmi podobný, je zrejmé, že bezprostrednou pohnútkou k ich odoslaniu bolo uplatňovanie si nárokov žalobkyne voči jej bývalému manželovi a motívom žalovaného bola pravdepodobne odveta, či pomsta za uplatnenie si týchto nárokov. Cieľom obidvoch predmetných e-mailov je pritom jednoznačne uraziť, znevážiť a poškodiť česť a vážnosť žalobkyne a jej partnera A.. J. V..

5. K skutkovým okolnostiam a obsahu predmetných e-mailov žalobkyňa uviedla, že e-mail č. 1 bol doručený na všeobecnú adresu na prijímanie elektronickej pošty spoločnosti, v ktorej je zamestnaná, a

preto sa e-mail odoslaný na túto adresu stane potencionálne dostupným pre kohokoľvek zamestnaného v tejto spoločnosti a teda bol potencionálne dostupný širokému okruhu ľudí. Obsah e-mailu č. 1 sa aj v skutočnosti stal známy zamestnávateľovi žalobkyne a širokému okruhu jej kolegov, známych a priateľov, ktorí pracujú v spoločnosti JCI. V e-maily č. 1, ktorý je koncipovaný ako žiadosť o zvýšenie platu žalobkyne, sa uvádza, že nakoľko žalobkyňa žiada od syna žalovaného " na obe deti" (ide o G. H. - syna žalobkyne a L. H. a Z. V. - dcéru žalobkyne a J. V.) neoprávnené a neprimerané finančné prostriedky, pravdepodobne nemá žalobkyňa ani jej partner peniaze a teda žalovaný žiada zamestnávateľa žalobkyne nasledovne: Preto Vás láskavo prosím, ak je to možné, zvýšte Y. H. plat, nech ona, jej partner a deti nezomrú od hladu. Okrem tejto veľmi urážlivej a zahanbujúcej žiadosti, ktorej cieľom bolo celkom jednoznačne ponížiť, strápniť a zahanbiť žalobkyňu a aj jej partnera, e-mail č. 1 obsahuje aj ďalšie nepravdivé a vymyslené tvrdenia, ktoré majú za cieľ úplne zničiť občiansku česť a vážnosť žalobkyne a nepriamo aj jej partnera J. V.. Z uvedeného e-mailu č. 1 je podľa žalobkyne zrejmé, že má za cieľ formuláciou ironickej žiadosti zahanbiť, strápniť a ponížiť žalobkyňu a jej partnera, A.. J. V., obvinením z nečestných, nezákonných činností a dokonca z trestného činu závažným spôsobom narušiť občiansku česť žalobkyne a vykresliť ju ako zákernú, bezcharakternú a nečestnú osobu, ktorá sa možno mala dopustiť trestného činu a úplne tak zničiť morálny profil žalobkyne. Uvedené stránky osobnosti sú pri budovaní vzťahov so zamestnávateľom, kolegami a priateľmi tými najkľúčovejšími a od nich závisí úspešnosť a zdravý rozvoj týchto vzťahov. Konanie žalovaného bolo naviac úmyselné a motivované pomstou, čo zvyšuje jeho závažnosť. Takéto uvedenie vymyslených informácií je preto objektívne spôsobilé značne znížiť občiansku česť a vážnosť žalobkyne a jej partnera, úplne zničiť jej mravný profil a tak mať podstatné následky na jej vzťahy v zamestnaní a s priateľmi, dokonca aj na jej rodinný život. Nakoľko pracovná kariéra žalobkyne je postavená nielen na profesionalite, ale predovšetkým na dôveryhodnosti a plnohodnotných pracovných vzťahoch, žalovaný týmto konaním vážne narušil obraz žalobkyne v očiach jej zamestnávateľa, čo môže spôsobiť znemožnenie žalobkyni nastúpiť po materskej dovolenke do pracovného pomeru. Žalobkyňa ako samoživiteľka je konaním žalovaného existenčne ohrozená.

6. Žalobkyňa ďalej uviedla, že e-mail č. 2 bol doručený na všeobecnú adresu na prijímanie elektronickej pošty spoločnosti eustream a. s., a preto sa e-mail odoslaný na túto adresu stane potencionálne dostupným pre kohokoľvek zamestnaného v tejto spoločnosti a teda bol potencionálne dostupný širokému okruhu ľudí. Ide o spoločnosť, kde vykonáva partner žalobkyne A.. J. V. funkciu predsedu dozornej rady. Skutočnosť, že žalobkyňa je jeho partnerkou, je v uvedenej spoločnosti dobre známa a žalobkyňa sa dokonca osobne pozná s niektorými z kolegov a priateľov J. V., ktorí pracujú v spoločnosti Eustream. Z obsahu uvedeného e-mailu č. 2 je podľa žalobkyne zrejmé, že má za cieľ formuláciou ironickej žiadosti zahanbiť, strápniť a ponížiť žalobkyňu a jej partnera, obvinením z nečestných, nezákonných činností závažným spôsobom narušiť občiansku česť žalobkyne a vykresliť ju ako zákernú, bezcharakternú a nečestnú osobu, ktorá sa mala dopustiť trestného činu a úplne tak zničiť morálny profil žalobkyne. Tvrdenia uvedené v e-maily č. 2 sú objektívne schopné zničiť občiansku česť, vážnosť a mravný profil žalobkyne, teda stránky osobnosti, ktoré sú pri budovaní vzťahov s inými ľuďmi kľúčové. Konanie žalovaného môže mať závažný negatívny vplyv na vzťahy žalobkyne k svojim známym a priateľom a tak závažným spôsobom ovplyvniť jej osobný, partnerský a rodinný život. Z týchto dôvodov predstavuje intenzívny zásah do osobnosti žalobkyne a jej partnera, A.. J. V., pričom závažnosť konania je zvýraznená tým, že ide o konanie úmyselné a pravdepodobne motivované pomstou.

7. Žalobkyňa ďalej v žalobe uviedla, že počas celého doterajšieho života a pracovnej kariéry sa neustále snažila budovať si povesť čestnej, zodpovednej a bezúhonnej osoby, ktorá si dôsledne plní všetky svoje povinnosti, následkom čoho si vybudovala dobrú povesť a vážnosť v pracovnom prostredí, v kruhu známych a kolegov, ako aj v kruhu rodiny. S ohľadom na dobrú povesť a vážnosť žalobkyne sú preto takéto nepravdivé tvrdenia o jej protizákonnej činnosti, vykonávaní nemravných povolaní, obviňovanie z neschopnosti postarať sa o seba a svoju rodinu a z dopustenia sa iných nečestných a zavrhnutiahodných konaní schopné doslova v priebehu niekoľkých dní zničiť jej česť, vážnosť a morálny profil, ktorý si doteraz poctivo budovala. Žalobkyňa taktiež uviedla, že s ohľadom na závažnosť zásahu, jeho následky a okolnosti za akých došlo k zásahu do osobnostných práv, je podľa jej názoru odôvodnené aj priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podľa žalobkyne žalovaný odoslal predmetné e-maily pravdepodobne výlučne s cieľom pomstiť sa, bez akéhokoľvek iného legitímneho cieľa, pričom naopak, cieľom bolo výslovne len poškodiť žalobkyňu a spôsobiť jej ujmu na osobnej cti. Taktiež poukázala na potencionálnu prevenčnú funkciu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch voči žalovanému. Tvrdila, že výška nemajetkovej ujmy by mala zohľadniť skutočnosť, že uvedené narušenie osobnej cti môže

závažne ovplyvniť budúci vývoj pracovnej kariéry žalobkyne a tak spôsobiť zníženie jej príjmov, pričom uviedla, že tieto následky je v súčasnosti ťažko predpokladať, pretože vzhľadom na krátkosť času ešte nenastali.

8. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, v priebehu konania sa odvolával len na prebiehajúce policajné vyšetrovanie a nenavrhol žiadne dôkazy.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, výsluchom žalobkyne, prednesom jej právneho zástupcu, e-mailom z 27.07.2013, e-mailom z 28. 07. 2013, preposlaním e-mailu z 30. 07. 2013, vyšetrovacím spisom sp. zn. S.-XXXX/XVYSBX-XXXX L., ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

10. Z e-mailu zo dňa 28.07.2013 odoslaného o 18:25 hod. odosielateľom R..sk na e-mailovú adresu E..M.-L..M. s predmetom "koledovalasioto" vyplýva, že odosielateľ predmetnej e-mailovej správy bol označený ako "E.. Š. H.", bývalý svokor žalobkyne. Obsahom predmetného e-mailu boli skutočnosti, ktoré žalobkyňa špecifikovala vo svojom podaní.

11. Z e-mailu zo dňa 27.07.2013 odoslaného o 22:37 hod. odosielateľom R..sk na e-mailovú adresu V..sk s predmetom "koledovalasioto" vyplýva, že odosielateľ predmetnej e-mailovej správy bol označený ako "E.. Š. H.", bývalý svokor žalobkyne. Obsahom predmetného e-mailu boli skutočnosti, ktoré žalobkyňa špecifikovala vo svojom podaní.

12. Z e-mailu odoslaného dňa 20.07.2013 odoslaného o 12:15 hod. odosielateľom P. K. A.. J. V. s predmetom "FW:koledovalasioto" vyplýva, že e-mail č. 1 bol preposlaný A.. J. V. a teda je zrejmé, že osoba, ktorá tento e-mail č. 1 preposlala bola s jeho obsahom oboznámená.

13. Z e-mailu zo dňa 31.07.2013 odoslaného o 19:28 hod. odosielateľom H. J. A.. J. V. s predmetom "FW:koledovalasioto" vyplýva, že e-mail č. 1 bol preposlaný A.. J. V. a teda je zrejmé, že osoba, ktorá tento e-mail č. 1 preposlala bola s jeho obsahom oboznámená.

14. Žalobkyňa v konaní pred súdom na pojednávaní dňa 4.3.2014 vypovedala, že žalovaný je jej bývalý svokor, bola manželkou jeho syna od apríla 2003 do júla 2012. Na bližšie vysvetlenie uviedla, že spoločnosť jej zamestnávateľa (JOHNSON CONTROLS INTERNATIONAL spol. s r.o.) má veľmi prísne hodnoty etiky pokiaľ ide o dôveryhodnosť a lojalitu. E-mail zo dňa 28.07.2013 citovaný v žalobe, ktorý žalovaný poslal na všeobecnú adresu jej zamestnávateľa aj na jej súkromnú adresu, podlieha schvaľovaniu odborom etiky, ktorá ani nie je na Slovensku. Okamžite informovala o tomto e-maily personálnu manažérku, ktorá postupovala v súlade s internými predpismi, o jej postupe nemá vedomosť, konanie nebolo ešte ukončené. Ďalej uviedla, že po skončení rodičovskej dovolenky sa hodlá vrátiť, pokiaľ sa však neskončí toto konanie, necítila by sa komfortne na pozícii, z ktorej odchádzala a ani by jej nemohla byt' ponúknutá, pretože nespĺňa interné kritérium dôveryhodnosti, ktorá bola naštrbená zaslaním e-mailov žalovaným. Tieto okolnosti bytostne ohrozili jej život. Po nariadení predbežného opatrenia nezaznamenala ďalšie zasielanie e-mailov. To, že e-maily zasielal žalovaný, vyvodila z toho, že ich podpísal a boli posielané z e-mailovej adresy, ktorú on už roky v minulosti používal a používa aj v súčasnosti a z IP adresy, ktorá patrí jeho počítaču. Zdôraznila, že všetky výroky uvádzané v e-mailoch sú nepravdivé, pričom uviedla skutkové okolnosti súvisiace s obsahom týchto výrokov z jej pohľadu. Tieto e-maily hlboko ovplyvnili jej život, súkromný a pracovný, v práci stavala na dôveryhodnosti, lojálnosti voči zamestnávateľovi, čo ju odlišovalo od jej konkurentov na trhu práce, a to týmto e-mailom stratila. V súkromnom živote to narušilo hlboko jej vzťahy s najbližšími, na ktorých si zakladá, a to s rodičmi, ktorí si vážili jej prácu, jej aktivity a pohľad žalovaného na jej osobu im bol úplne nový. Takisto ich to stálo pár rozhovorov. Cíti sa ponížená vo vzťahu k jej partnerovi aj napriek ubezpečeniam z jeho strany, to čo čerpala z toho vzťahu, už nie je to isté, ako predtým. Najviac konanie žalovaného narušilo vzťah s jej synom, nerešpektuje ju ako matku, syn sa dozvedel o týchto skutočnostiach od nej. Musela mu tieto skutočnosti vysvetľovať, nakoľko starý otec mu tvrdil, že klame. Syn potom obhajoval svoje klamstvá tým, že klame ona. Stále sa necíti tak komfortne, ako predtým.

15. Právny zástupca žalobkyne vo svojom prednese na pojednávaní dňa 8.11.2016 uviedol, že uvedenie nepravdivých informácií v predmetných e-mailoch bolo už v tom čase objektívne schopné značne znížiť občiansku česť a vážnosť žalobkyne a úplne zničiť jej mravný profil a ako sa v budúcnosti ukázalo,

malo podstatné následky v zamestnaní žalobkyne, k jej priateľom a aj v jej rodinnom živote. Žalobkyňa dostala po návrate z materskej dovolenky výpoveď z pracovného pomeru a značne bol narušený vzťah k jej vtedajšiemu partnerovi, voči ktorému žalovaný rovnako zaslal podobný mail na adresu jeho zamestnávateľa. V danom prípade podľa neho treba osobitne zdôrazniť aj publicitu nepravdivých informácií, kde odkázal na rozhodnutie publikované pod č. K. XX/XXXX, v zmysle ktorého v prípade takejto miery publicity má dotknutá osoba právo domáhať sa nemajetkovej ujmy v peniazoch. Poukázal tiež na to, že konanie žalovaného bolo vedomé, zámerné a motivované pomstou.

16. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 52C/240/2013 súd zistil, že predmetom konania bola žaloba A.. J. V. založená na rovnakom skutkovom základe ako v tomto konaní. V spore bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 13.5.2016 č.k. 52C/240/2013-105, právoplatným dňa 15.7.2016, pričom súd predmetné e-maily zo dňa 27.7.2013 a dňa 28.7.2013 posúdil ako objektívne spôsobilé znížiť česť a vážnosť žalobcu. Súd vyhovel žalobcovi v časti poskytnutia morálnej satisfakcie, vo zvyšku žalobu zamietol.

17. Z vyšetrovacieho spisu OR PZ-Bratislava I odbor kriminálnej polície, I. oddelenie vyšetrovania Sasinkova 23 číslo spisu: S.-XXXX/X-Y.-L.-XXXX-J. vyplýva, že vykonaným vyšetrovaním a to prostredníctvom príkazov na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke bolo zistené, že obidve správy boli odoslané z IP adresy XX.XXX.XX.XX, ktorá bola dňa 27.07.2013 o 22:37 hod. a dňa 28.07.2013 o 18:25 hod. pridelená zákazníkovi E.. Š. H., K. XX, XXX XX L., PC MAC: XX:C.:XX:C.:XX:XX. E-mailová schránka R..sk bola registrovaná dňa 29.09.2010 mužom menom R.. Vo veci bolo zistené, že už aj v predchádzajúcom období, uvedenú e-mailovú schránku používal na elektronickú komunikáciu s poškodenou Y. H. v tom čase jej svokor E.. Š. H..

18. Z uznesenia vyšetrovateľa OR PZ - Bratislava I odbor kriminálnej polície, I. oddelenie vyšetrovania Sasinkova 23 číslo spisu: S.-XXXX/X-Y.-L.-XXXX-J. zo dňa 17.03.2014 vyplýva, že bolo žalovanému vznesené obvinenie za prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona.

19. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 31.03.2014 č. k.: X J. XXX/XX/XXXX-XX vyplýva, že príslušná prokurátorka uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia žalovanému zrušila ako neopodstatnené.

20. Z uznesenia OR PZ - Bratislava I odbor kriminálnej polície, I. oddelenie vyšetrovania Sasinkova 23 číslo spisu: S.-XXXX/X-Y.-L.-XXXX-J. zo dňa 29.05.2014 vyplýva, že vyšetrovateľ prerušil predmetné trestné stíhanie vo veci prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona, nakoľko sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

21. Súd vec právne posúdil nasledovne :

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 255 ods.1, 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 470 ods. 1, 2 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom

prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

22. Občiansky zákonník v citovaných ustanoveniach § 11 a nasl. poskytuje ochranu osobnosti subjektom, proti ktorým smeroval zásah znižujúci ich vážnosť, dôstojnosť a česť a ohrozujúci ich postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Podmienkou pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti je preukázanie, že došlo k neoprávnenému zásahu a že tento zásah bol objektívne spôsobilý porušiť alebo aspoň ohroziť fyzickú alebo mravnú integritu osobnosti oprávneného. Obe tieto podmienky musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo dotknutej osoby domáhať sa ochrany a povinnosti subjektu zásahu znášať sankcie.

23. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd považuje návrh žalobkyne za čiastočne dôvodný.

24. Vykonaným dokazovaním z vyšetrovacieho spisu OR PZ-Bratislava I odbor kriminálnej polície, I. oddelenie vyšetrovania Sasinkova 23 číslo spisu: S.-XXXX/X-Y.-L.-XXXX-J. má súd za preukázané, že predmetné e-maily č. 1. a č. 2 boli odoslané z IP adresy žalovaného a z e-mailovej adresy patriacej žalovanému. Predmetnú e-mailovú adresu žalovaný doposiaľ používa aj v komunikácii so súdom a v konaní ničím nepreukázal, ani ničím nespochybnil, že mu táto e-mailová adresa nepatrí, a že ju nepoužíva. V konaní nebolo preukázané neoprávnené použitie predmetnej e-mailovej adresy inými osobami. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že na rozdiel od trestného konania, kde je pre trestnú zodpovednosť nevyhnutným predpokladom preukázanie, že činu sa dopustila určitá osoba, pre zásah do osobnostných práv v občianskoprávnom konaní postačuje samotná skutočnosť, že došlo k naplneniu objektívnej zodpovednosti konkrétneho subjektu, ktorá v prejednávanej veci spočíva v preukázaní, že správy boli odoslané z e-mailovej adresy konkrétneho majiteľa- v danom prípade žalovaného. Súd má za preukázané, že uvedené e-maily boli zaslané z e-mailovej adresy žalovaného, ktorý za správy zasielané z jeho e-mailovej adresy objektívne zodpovedá.

25. Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že obsah predmetných e-mailov obsahuje informácie osobného a rodinného charakteru, a to takou formou, ktorá bola vo vzťahu k žalobkyni spôsobilá zasiahnuť do jej osobnej sféry, a teda do jej osobnostných práv. Predmetné e-maily obsahujú prinajmenšom urážlivé a znevažujúce tvrdenia, pričom žalovaný sa k pravdivosti resp. nepravdivosti uvádzaných tvrdení v predmetných e-mailoch nijako v konaní nevyjadril, a teda pravdivosť týchto tvrdení nijako nepreukázal. Žalovaný, na strane ktorého bolo dôkazné bremeno, nepredložil ani nenavrhol žiadny dôkaz spochybňujúci tvrdenia žalobkyne, že obsah predmetných e-mailov bol spôsobilý zasiahnuť a aj zasiahol do jej osobnostných práv v rozpore so zákonom.

26. V dôsledku vyššie uvedeného súd v časti žaloby žalobkyne na určenie povinnosti žalovaného ospravedlniť sa a zdržať sa zasielania e-mailových správ obsahujúcich informácie týkajúce sa osobného, rodinného a súkromného života žalobkyne na presne špecifikované e-mailové adresy, vyhovel.

27. Súd zaviazal žalovaného ospravedlniť sa spôsobom zodpovedajúcim miere, intenzite a spôsobu, akým k zásahu došlo. V texte ospravedlnenia v zmysle vyššie uvedeného nie je uvedené slovo "úmyselne", nakoľko úmysel žalovaného zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne, ktorého podstatou je vedomé konanie žalovaného, nebol preukázaný. V prejedávanej veci je zodpovednosť žalovaného objektívna, založená na skutočnosti, že žalovaný zodpovedá za použitie svojej IP schránky a správy z nej odoslané.

28. Súd zamietol žalobu žalobkyne v časti v ktorej sa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek šírenia a zverejňovania informácií týkajúcich sa osobného, rodinného a súkromného života žalobkyne ako nedôvodný. Žalobkyňa v konaní nepreukázala, žeby žalovaný šíril alebo zverejňoval nejaké ďalšie informácie týkajúce sa osobného, rodinného a súkromného života žalobkyne, alebo žeby v čase po odoslaní predmetných e-mailov akýmkoľvek spôsobom ďalej pokračoval v zasielaní obdobných správ.

29. Pokiaľ žalobkyňa žiadala, aby súd určil žalovanému povinnosť zaslať e-mailovú správu s textom ospravedlnenia a jednoznačné označenie žalovaného na e-mailové adresy, na ktoré boli zaslané

predmetné e-mailové správy obsahujúce znevažujúce a urážlivé tvrdenia, súd žalobu v tejto časti zamietol, nakoľko žalobkyňa je sama oprávnená s ospravedlnením oboznámiť osoby, pri ktorých to považuje za vhodné a potrebné, vrátane tých, ktorým boli predmetné e-maily zaslané. Navyše súd poukazuje na skutočnosť, ktorú uviedla aj žalobkyňa, že e-mailové adresy, na ktoré žiadala zaslať ospravedlnenie zo strany žalovaného, predstavujú všeobecnú adresu na prijímanie elektronickej pošty v predmetných spoločnostiach, a teda akákoľvek e-mailová správa odoslaná na tieto e-mailové adresy je potencionálne dostupná pre kohokoľvek zamestnaného v predmetných spoločnostiach. Takto nie je možné zabezpečiť účinok ospravedlnenia žalovaného vo vzťahu k tým osobám v spoločnosti, ktoré boli oboznámené s inkriminovanými e-mailovými správami a naopak by sa fakticky mohol rozšíriť okruh subjektov, ktoré by boli informované o zásahu do osobnostných práv žalobkyne, čo rozhodne nie je v súlade s funkciou ospravedlnenia a záujmom žalobkyne.

30. Pokiaľ ide o poskytnutie satisfakcie podľa ustanovení § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka - náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch - táto vo všeobecnosti prichádza do úvahy vtedy, ak skutočne nastali na strane osoby, do práv ktorej bolo zasiahnuté, následky najmä v podobe zníženia dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v podobe, ktorú je možné označiť ako zníženie v značnej miere a súčasne, ak je splnený predpoklad, že morálna satisfakcia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka je nepostačujúca. "Pre vyhovenie žalobe na poskytnutie morálnej satisfakcie pritom stačí, ak zásah bol spôsobilý spôsobiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na rozdiel od toho, priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch (peňažnej satisfakcie) vyžaduje, aby boli v konaní preukázané aj negatívne následky daného zásahu, nestačí iba možnosť takýchto následkov" (Krajčo, J. 2015. Občiansky zákonník pre prax (komentár). Bratislava : EUROUNION 2015. 270 s.). Aplikácia ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka vychádza z dvoch základných funkcií, a to zo satisfakčnej a preventívnej, pričom nesporne prioritná je satisfakčná funkcia, ktorou je optimálne vyváženie a zmiernenie následkov zásahu. V zásade výnimočne je podľa judikatúry ESĽP dôvodom na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch aj preventívna funkcia, a to najmä v prípadoch opakovaných zásahov zo strany tzv. bulvárnej tlače, v ktorých nadobudne priznanie zadosťučinenia v peniazoch charakter sankcie, ktorá však v zásade nemôže byť likvidačná. V prípade satisfakcie vo forme priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sa v zmysle judikatúry vyžaduje okrem iného zhodnotenie výnimočnosti aplikácie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch so zreteľom na to, že pri uvedenej náhrade ide iba o čiastkový (jeden) prostriedok ochrany, vznikajúci iba za predpokladu, že ostatné prostriedky sa javia ako nedostatočné. Vyžaduje sa tiež posúdenie, či zásah do osobnosti možno označiť ako zásah uskutočnený v značnej miere, t.j. posúdenie jednotlivých okolností prípadu.

31. Vzhľadom uvedené ako aj na výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala splnenie predpokladov na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď na preukázanie svojho tvrdenia o existencii závažnej ujmy nenavrhla vykonať žiadne dôkazy (okrem jej výsluchu). Súd má na zato, že žalobkyňa neuniesla v tejto časti dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázala, že k závažnej ujme na jej dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti skutočne došlo.

32. Súd preto návrh žalobkyne zamietol aj v časti, v ktorej sa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- Eur, nakoľko podľa názoru súdu žalobkyňa v konaní nepreukázala, že došlo k zásahu do jej osobnostných práv takej intenzity a s ohľadom na jeho následky a okolnosti za akých k nemu došlo takej závažnosti, aby nepostačovalo uloženie povinnosti zdržať sa týchto neoprávnených zásahov a uloženie povinnosti ospravedlniť sa. Tvrdená intenzita rozšírenia predmetnej e-mailovej správy, ktoré spôsobili zásah do osobnostných správ žalobkyne, nebola v konaní dostatočne preukázaná, nakoľko žalobkyňa na podporu tohto tvrdenia nepredložila žiadny dôkaz. Jediný dôkaz, z ktorého súd mohol v posudzovanom prípade v tomto smere vychádzať, bola výpoveď samotnej žalobkyne, ktorá však bola založená na jej subjektívnych pocitoch. Súd tu poukazuje na to, že žalobkyňa vo svojej výpovedi dňa 4.3.2014 uviedla, že o predmetnom e-maily okamžite informovala personálnu manažérku, ktorá konala ďalej v súlade s internými predpismi, o jej postupe však nemá vedomosť, pretože konanie nebolo ešte ukončené. V tejto súvislosti však zároveň nenavrhla vykonať žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval jej tvrdenia o možnej strate, resp. znížení dôveryhodnosti vo vzťahu k jej zamestnávateľovi v dôsledku doručenia predmetných e-mailov. Takýmto dôkazom by mohol byť práve výstup/záver z interného postupu jej zamestnávateľa. Neskôr žalobkyňou uvedené tvrdenie, že doručenie predmetných e-mailov malo v budúcnosti podstatné následky v jej zamestnaní, keďže dostala po návrate z rodičovskej dovolenky výpoveď z pracovného pomeru, zostalo ničím nepotvrdené a bez akejkoľvek špecifikácie konkrétneho zákonného dôvodu tejto výpovede, prípadne bližšej špecifikácie

okolností výpovede a jej súvislosti s predmetom tohto sporu. Pritom nie je ani zrejmé, či k výpovedi došlo hneď po návrate žalobkyne z materskej dovolenky alebo až neskôr, t.j. po nejakom čase jej pracovného pôsobenia v spoločnosti JOHNSON CONTROLS INTERNATIONAL spol. s r.o.. Rovnako tvrdenia žalobkyne o tom, že bol značne narušený vzťah k jej vtedajšiemu partnerovi, ako aj k rodine a k priateľom, zostali len vo všeobecnej a ničím nepodloženej rovine, keď žalobkyňa už na prvom pojednávaní mala možnosť ako dôkaz navrhnúť výsluch jej partnera, prípadne jej rodičov, priateľov či kolegov na preukázanie tvrdení o závažnosti ujmy, čo však neurobila. Nie je pritom povinnosťou súdu vyzývať stranu na predloženie dôkazov na preukázanie jej tvrdení, čo by bolo v rozpore so zásadou rovnosti strán a kontradiktórnosti civilného sporového procesu. Súd pritom s poukazom na § 470 ods. 2 C.s.p. konštatuje, že v prejednávanej veci nemohol uplatňovať ustanovenia tohto zákona o popretí skutkových tvrdení protistrany. Pokiaľ ide o právnym zástupcom žalobkyne uvádzaný judikát R 45/2000, tento nie je podľa názoru súdu aplikovateľný na posudzovanú vec, pretože sa vzťahuje na prípady neoprávnených zásahov do osobnostných práv fyzickej osoby televíznym vysielaním, teda je založený na odlišných skutkových okolnostiach.

33. Žalobkyňa tak podľa názoru súdu neuniesla dôkazné bremeno v tom smere, že jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti bola znížená v značnej miere a súčasne, že morálna satisfakcia vo forme ospravedlnenia je nepostačujúca. Žalobkyňa v konaní nepredložila žiadny dôkaz o tom, že by v dôsledku zásahu žalovaného do jej osobnostných práv nastali závažné následky, či už v jej pracovnej kariére alebo v inej sfére jej života. Žalobkyňa svoju obavu z následkov uvádzaných v žalobe v konaní nijakým spôsobom neosvedčila ani nenavrhla na podporu ňou uvádzaných tvrdení relevantné a presvedčivé dôkazy. Súd poukazuje na to, že len subjektívne vnímanie žalobkyne o závažnosti zásahu do jej osobnostných práv nie je dostačujúce pre prijatie záveru o tom, žeby došlo objektívne k tak závažnému zníženiu jej vážnosti a dôstojnosti v pracovnom, rodinnom a spoločenskom živote, ktoré by odôvodňovalo priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pokiaľ teda ide o ňou uplatnený nárok na poskytnutie primeraného zadosťučinenia vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, súdu nezostalo iné, než žalobu vo zvyšku zamietnuť.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).